

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת פקודי

תשפ"ד

מהספר פניני הברית

וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אותם משה. (לט מג) יש לדייק כפל לשון כן עשו, ותו יש לדייק מה והנה, ויש לומר דהנה מברכין כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ויש לפרש הכוונה דהנה כל אב שמכניס בנו לברית אזי מקבל על עצמו לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים אבל אחר כך מתקרב קצת, על כן מברכין אותו כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולא יתקרב החמימות, והנה כמו כן בכל מצוה אשר איננה תמידית רק פעם אחת בשנה עושין אותה בשמחה ובזריזות נפלא מה שאין כן מצוה הנוהגת בכל יום אמנם ישראל באותה זריזות ושמחה שעשו המלאכה ביום ראשון כן עשו כל ימי המלאכה ולא נתקרב אצלם, והיינו דכתיב, והנה עשו אותה. דהנה לשון שמחה, כמאמר הכתוב (שמות ד) הנה הוא יוצא לקראתך וראך ושמח בלבו. והיינו דהנה עשו אותה שעשו אותה בשמחה, כאשר צוה ה' את משה כן עשו. דהיינו באותה שמחה שהיה להם באותו רגע שצוה ה' את משה באותה שמחה עשו אותה כל הזמן, על כן ויברך אותם משה: (מגדלות מרקחים)

ויהי בחודש הראשון וכו' הוקם המשכן. (מ יז) כמו שכתב בעוללות אפרים (מאמר תי"ז) דבכל שבעת הימים היה מקימו ומפרקו דוגמת ברית מילה כמו שכתוב (בראשית יז ברש"י שם) על ויפול אברהם על פניו. קודם שנימול לא היה יכול לעמוד כשנדבר עמו, ועל פי מה שכתוב גבי בצלאל שציווה לעשות בתחילה ארון ואחר כך משכן והוא אמר בהיפוך, וטעם הדבר דמילי דשמיא העיקר הוא המחשבה ואחר כך המעשה, אבל במילי דעלמא הוא להיפוך בתחילה עושין הרבה פעולות לגמור מה שבמחשבתו, ועל כן ציווה השי"ת תחלה על הכלים הפנימיים המורים על החכמה כמו שכתוב בבי"ע שהמשכן וכליו היו דוגמת האדם, אבל בצלאל עשה כדרך בני אדם בפעולה גשמית, וכמו כן מצות ברית מילה שעושין פעולות הרבה אבל העיקר הוא המחשבה וכוונת הלב לשם שמים שעל ידי מצוה זו זוכה הילד לנשמה טהורה

ועל כן אין לו תקומה עד יום השמיני כמו במשכן שלא היה לו קיום בכל ז' ימי המלוואים עד יום השמיני דבכל דבר צריך ז' ימים פרישה, כמו כן משה רבינו עליו השלום כשנכנס בתוך הענן וכהן גדול כשנכנס למקדש קודם יום הכפורים: (מראה יחזקאל)

כאשר צוה ה' את משה

לפני מספר שנים שלחו אלי יהודי מבוגר בגיל 60 שנולד בחו"ל שעדיין לא נימול בבקשה לשכנעו לקיים את מצוות הברית.

ניסיתי לדבר אתו בכמה שיכנועים ועל כל דבר מצא תירוץ למה להמנע מקיום המצוה ומדוע רלוונטי עבורו, עד שאמרתי לו תשמע: "אני יהודי ואתה יהודי אני צריך אותך למצוה שלי" תעזור לי שיהיה לי מצוה.

מילת הקסם: תעזור לי לקיים מצוה! סייע לאחר מכן עוד מספר פעמים בשכנוע יהודים לקיים את מצוות הברית.

הרעיון שטמון במילים אלו, יהודי רוצה בכל מקרה ותמיד לקיים מצוות השם והסביבה החיצונית מעכבת אותו ומסתירה את הפנימיות שבאדם, וברגע האמת מתגלה הרצון הפנימי להיות יהודי שלם ואמיתי כלפי הבורא, וכידוע המשנה בערכין (רש"י מביאו בפרשת ויקרא) כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.

השכנועים לקיים מצוות הברית בגלל בריאות וכדאיות בדרך כלל לא משכנעים מספיק, "רק מצוות השם כאשר צוה ה' את משה" החוזר על עצמו ח"י פעמים בפרשה, לרמז שכל פעולה רק בגלל שכך נאמרה למשה בסיני, וכמו כן הברית עושים רק בגלל שזה רצון ה', וזה המשכנע.

יהי רצון שנוכה לקיים רצון השם בשמחה ולראות בבנין בית המקדש בקרוב בימינו. אמן

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

ויברך אותם משה. איתא במדרש (תנחומא) מה ברכה ברכם רבותינו אמרו, א"ל ה' אלהי אבותכם יוסף עליכם ככם. רבי מאיר אומר א"ל יהיה רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, והם אמרו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו'. ונראה לפרש בסיעתא דשמיא דרבנן ורבי מאיר דבר אחד אמרו כי שניהם לדבר אחד נתכוונו אך ורק בלשון הברכה יש הפרש, והענין יובן בסיעתא דשמיא ע"ד מ"ש בזה"ק (בראשית דף ח.) על פסוק ומעשה ידיו מגיד הרקיע. מעשה ידיו אליו אינון מארי קיימא דברית ואקרון מעשה ידיו כמה דאת אמר ומעשה ידיו כוננהו. דא ברית קיימא דחתים בבשריה דבר נש ע"כ, ופירש במקדש מלך דקרי לאבר זה מעשה ידיו כי הוא נשלם על ידי אדם במילה שמל ומסיר הערלה ע"ש, והנה הם עשו המשכן אשר בו יעשו ישראל תולדות טובים כי בו מקיימים כמה מצות של קרבנות קבועים ושאינם קבועים בכל יום ויום והמצות הם תולדות ובנים, כמ"ש רז"ל (בראשית רבה ל) תולדותיהם של צדיקים מצוות ומעשים טובים, לכן מידה כנגד מידה בירך אות ברית קודש שלהם שיעשה בנים ותולדות צדיקים על ידי השראת שכינה שתשרה שם באות ברית קודש שלהם, וידוע כי אבר זה נקרא אות וגם אבר זה הוא מעשה ידי אדם כי נשלם בריאה שלו על ידי אדם במצות המילה שמסיר ממנו הערלה ומגלה העטרה שהיא סוד אות יו"ד דשם שד"י, ולזה אמר ויברך אותם משה. אותם דייקא רצה לומר אות ברית קודש שלהם, ופירש הענין מה הברכה שבירך אות ברית קודש שלהם, רבותינו אמרו יוסף ה' עליכם ככם. שבירך... שיצא ממנו זרע קודש צדיקים ככם ורבי מאיר אמר כך ברכם, רצה לומר בלשון זה ברכם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם זה ברית קודש שנשלם בריאתו על ידכם הנקרא מעשה ידיכם, והם אמרו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו. שישפיע לנו שפע אור עליון ועל ידי זה ומעשה ידיו. במצות המילה, כוננה עלינו ומעשה ידיו. במצות הפריעה כוננהו. שיתגלו החסדים ובזה נזכה להוליד בנים צדיקים, ויש לרמוז עוד כי סוף המצוה של המילה היא המציצה ויש בזה המציצה גם כן תיקון ולכן (שבת קלג) כל מוהל דלא מייץ מעברינן ליה, והמציצה היא בשפה של האדם וידוע כי שפה גימטריא שכינה, והיינו לרמוז שבגמר כל המצוה אז תשרה שכינה באות ברית קודש וכמו שאמר משה רבינו עליו השלום, יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם: (מלאך הברית)

אשר פקד על פי משה. (לח כא) על פי. בגימטריא קץ, לא זכו ישראל לכל זה אלא בזכות אברהם שהיה בן ק' שנה כשנימול, ושרה בת צ' שנה כשנולד יצחק: (פירוש רבינו אפרים על התורה)

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה ה' את משה. (לח כב) וכתב התפארת שלמה דענין המשכן וכליו היא דוגמת ציור בנין האדם ותכונתו בכל אבריו... וענין אברי האדם הם רמ"ח כנגד רמ"ח מצות עשה, ושס"ה גידים הם נגד שס"ה לא תעשה, כי כל קומת האדם הוא בנוי על יסוד המצות והתורה כידוע... לכן אמרה תורה... עשה את כל אשר צוה... ר"ל אחרי אשר כי בצלאל היה עושה המשכן, הוצרך הוא לקיים את כל התורה והמצוות אשר צוה ה' את משה, ואח"כ היה יכול לבנות המשכן על פי התורה. ויש לפרש כמו כן על המוהל אשר תפקידו להכניס את בני ישראל תחת כנפי השכינה, שבדאי צריך ללמוד ולקיים את מצות ה' בטרם נגש למלאכת הקדש:

מפותחות פתוחי חותם. (לט ו) עתידים שיעמדו מקבריהם וכתוב (יחזקאל לו) בפתחי את קברותיכם. מהו פתוחי חותם. פתו חי, כלומר שמוציא על סעודת מילה ומאכיל בה העניים והתלמידים הוא חי לעתיד לבוא: (תוספות השלם)

מפותחות פתוחי חותם. מפותחות פתוחי חותם על. סופי תיבות מילת, וזהו על שמות. שבמילת שאז קוראים לנער שם: (חתן דמים)

וידבר ה' אל משה ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד. (מ ב) אמר משה רבונו של עולם איני יודע להעמידו אמר ליה עסוק בידך ואתה מראה להעמידו והוא עומד מאליו ואני כותב עליך שאתה הקימותו, שנאמר ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן. ומי העמידו משה, שנאמר ויקם משה את המשכן. אמר רבי חייא בר יוסף כל שבעת ימי המלוואים היה משה מפרקו ומעמידו ב' פעמים בכל יום שנאמר תקים הוקם. רבי חנינא אומר שלשה פעמים שנאמר תקים ויקם הוקם. (תנחומא) במדרש אמרו שנזכר בפרשה זו ג' הקמות במשכן תקים ויקם הוקם כנגד ג' פעמים שהיה משה מקים המשכן בכל יום א' לתמיד של שחר ואחד לתמיד של בין הערבים ואחד למילואים. נראה לפרש לפי שכבר מצינו בעקדה וברבינו בחיי שתבנית המשכן בכללו היה דוגמא ורמז לדבר המקים את האדם על רגליו באופן שיוכל לעמוד בפני השכינה, וזה מצינו במילה, שכן אברהם קודם המילה לא היה יכול לעמוד על רגליו בפני השכינה עד שנימול וזה סוד יום שמיני למילואים שבו נתחנך המשכן ובו ביום הוקם המשכן, כך האדם ביום השמיני למילה בעצם היום ההוא נתחנך למצוה ומצד היום ההוא הוקם הבית האנושי באופן שיוכל לעמוד חי לפני ה' כאמור, ונראה לי עוד, בהיות שהתשובה היא יסוד העולם וקיומו הן העולם הגדול הן העולם הקטן הפרטי והוא האדם כדאיתא בפרקי רבי אליעזר (פרק ג) שהיה הקדוש ברוך הוא מחריב לפניו את כל העולם וראה שאינו מתקיים עד שברא את התשובה כו'. נמצא שהתשובה היא קיום העולם הכללי אשר מציאתו תלי בעולם הפרטי וכבר אמרנו בדרשות חג הפסח (במאמר טו) על מקרא בבוקר זרע זרעך ולערב אל תנח ירך. שפסוק זה בא להשוות ימי הזקנה לימי הבחורות שהתשובה שוה בכל הזמנים (וכדאיתא בראש השנה במאמר רב.) וזהו שאמר כאן אחד לתמיד של שחר ואחד לתמיד של בין הערבים כי ציור העולם הכללי היא דוגמת ציור העולם הפרטי ושניהם דוגמת ציור תבנית המשכן כמבואר בחיבורנו עיר גבורים ובקידה וביתר המפרשים, והתשובה מקיימת את האדם על רגליו היפך מה שנאמר ברשעים (תהלים א) על כן לא יקומו רשעים במשפט. וזה סוד הקמת המשכן לתמיד של שחר ושל ערב על דרך בבוקר זרע זרעך וגומר. ולמילואים היינו המילה כאמור: (עוללות אפרים)

ז' אדר ופורים

אחר מתן תורה כתיב, **לך אמור להם שובו לכם לאהליכם**, בגמרא (שבת ל.) כתיב (מלכים א ח) ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים שנהנו מזיו השכינה, וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו. וילכו לאהליהם... שמחים שנהנו מזיו השכינה, וטובי לב שנתעברו נשותיהן של כל אחד ואחד וילדה זכר, אחר ט' חדשים והמילה היתה בפורים להשבית אויב ומתנקם: (חתם סופר) כיון שזכו לשמחה דקדושה שהיו שמחים שנהנו מזיו השכינה, אז זכו לששון זו מילה, ולכן ילדו נשותיהם כל אחת ואחת זכר **לקיים בהם מצות מילה**: (בניהו בן יהוידע)

כתב הגאון מהריעב"ץ דהיות יום לידתו של משה רבינו עליו השלום בשבת בז' אדר, והיה **יום מילתו ביום י"ד אדר** בשבת, והיותו נולד מהול **הטיפו ממנו דם ברית למחרת ביום ט"ו**, על כן קבעו ב' ימים אלו **י"ד וט"ו ימי שמחה ליהודים**: (תורת משה השלם) וכן הביא בדרשות ואגדות רנ"ה ב' וזה לשונו הקדוש ברוך הוא הטעה להמן שלא יגזור עליהם בתחלת החודש עד ז' אדר יום מיתת משה רבינו עליו השלום, ואז ימתין עד עבור ז' ימי אבלו של צדיק, ובין כך פגע ביום מילתו שהוא יום י"ד אדר, והיות שנולד מהול בשבת והטיפו ממנו דם ברית למחרתו יום ט"ו על כן גם שניהם ליהודים אורה ושמחה, נמצא **שמתחילת החודש עד ט"ו הכל שייך לנס**:

אמרו חז"ל (מגילה טז): ליהודים היתה אורה. וכו' וששון זה מילה, יש לעיין מאי טעמא פרט מילה טפי מכל המצות, בשלמא ושמחה זה יו"ט, אתי שפיר שהתענו ביום טוב של פסח, ומעתה התחילו לנהוג שמחת יום טוב, ויקר אלו תפילין, הוא רמז בעלמא, כי עד עתה פחדו הם מאומות העולם ההיפך מרמז התפילין דכתיב (דברים כח) ויראו ממך. ועכשיו הוחזרה העטרה ליושנה, אבל מילה מאי שנא דפרט וי"ל על פי דאמרו חז"ל (ע"ז י:): דמלכות גזר שלא ימולו בניהם, ואמר לו קטיעה בר שלם אדרבא ימולו עצמן כדי שיחלישו ויהיו חלופים ועל ידי זה נתבטלה הגזרה, ויראה הכי נמי המן גזר על כל המצות לבד ממילה כי נוח לו שיחלשו והמה מלו בניהם בזמנם, אך **הששון שבמילה היה חסר כי לא עשו סעודה** על כן עתה השלימו ששון של מילה ושמעתי שכן כתב בשל"ה וברוך שכוונתי: (חתם סופר דרשות ז' אדר)

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, דרשו חז"ל אורה זו תורה שמחה זו יום טוב ששון זו מילה ויקר אלו תפילין. רמז ארבעה דברים, והוא, כי הנה בארבע הדרגות העלם הוא יתברך. א. ממות לחיים. ב. שאשר רצו שונאיהם לעשות להם נהפוך היה ויעשו הם כן בשונאיהם. ג. שלא בלבד ניתן להם החיים, כי אם גם חירות העבדות, שהיה מקום לומר כי הלא דבר מלך ממכרו לא ישוב ריקם, ואם תתבטל המכירה בבחינת המות תתקיים בבחינת עבדות. ד. שגם שתפול פחד היהודים על העמים ויכבדום. מהיכן זכו לארבע מעלות טובות אלו זו למעלה מזו. על כן אמר, אל תתמה, כי הלא ארבע זכויות היו בידם והם שעמדו להם. א. אורה זו תורה, כי היא הנותנת חיים, כי עץ חיים היא, וגם היא שעמדה לפניו יתברך בעת נגזרה הכליה כמאמרם ז"ל במדרש חזית (אסתר רבה ז יח) שלבשה בגדי אלמנות ותצעק מר. ועל השנית שראו המותה לאויביהם ושמחם ה' במיתת המן הרע המבקש את נפשם, עמדה להם על זה זכות שמחת יום טוב שהיו מקיימים המועדות, כי על כן שמחם ה' במטיל עין רעה במועדיהם ויעש להם מועד חדש. והוא מאמרם ז"ל (אסתר רבה ז יד) כי זה היה קטרוג המן לפני אחשוורוש שהיו מטילים מאירה בממונו של עולם בחגים ומועדים שבת היום פסח היום ואמרו רבותינו ז"ל (אסתר רבה ז טו) כי אז בא מיכאל השר הגדול ואמר לפני הקב"ה ראה אין בניך מקוטרגים אלא על שמקיימים תורתך ומועדיך ואמר לו הקב"ה חייך לא שבקית ולא אשבוק וכו'. הנה כי זכות שמחת המועדות עמדה להם נגד המן. והמדרגה השלישית שזכו, והיא היות להם גם **חירות מעבדות, היה על זכות המילה שהיא חותם אות ברית קדש, הוא חותם היותינו עבדים להקב"ה, היא שעמדה לנו לבל נהיה עבדים לאדונים זולתו יתברך**. מילה כמה דאת אמר כי שמרו אמרתך מה להלן מילה שנאמר ובריתך ינצורו אף כאן היא מילה. ובזה אמור מעתה, נאמר כאן ששון ונאמר להלן שש אנכי מה להלן מילה שהרי נאמר אמרתך אף כאן מילה. והרביעית שהוא היותם מיקרין מפחדם את היהודים, היה בזכות מה שנקרא יקר, הן תפילין שבראש, שנאמר בהם ויראו ממך. כי על כן ממוראם היו מיקרים אותם. והוא כי היקר שהיו מיקרים אותם היה מחמת מוראם כאומרו כי נפל פחד היהודים עליהם, ובתפילין נאמר ויראו ממך: (משאת משה לרבינו האלשיך)

והוא מאמרם ז"ל (אסתר רבה ז יג) כי כשקטרג המן על מועדות ישראל, אמר הוא יתברך חייך כי עליך יעשו מועד אחר הוא יום פורים ומשתה ויום טוב. וגם זה יהיה על ראותם כי הפיל הוא יתברך המטיל עין רע במועדיהם, וכן על ראותם כי זולת החיים גם חירות מהיות עבדים ניתן למו, התחזקו מאז יותר על מצות מילה באמור כי לה' הם עבדים חתומים לחותמו ולא לאחר, ושהיא עמדה להם. וגם קנו חיזוק במצות תפילין שבראש ולא יבושו לעיני העמים, כי ראו מופת כי היה פחד היהודים עליהם ומיקרים אותם, על כן קנו חוזק על המצוה ההיא: (משאת משה לרבינו האלשיך)

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

יום שני א' אדר: אבן עזרא זצ"ל, הרה"ק ר' ברוך מגארליץ זי"ע.

יום שלישי ב' אדר: הגאון ר' מאיר פאפירש כ"ץ (אור צדיקים) זצ"ל, הרה"ק ר' ישראל אלטר מגור (בית ישראל) זי"ע.

יום רביעי ג' אדר: הגאון ר' מרדכי (הלבוש) זצ"ל.

יום חמישי ד' אדר: הרה"ק ר' לייב שרה"ס זי"ע.

יום שישי ה' אדר: הרה"ק ר' זאב וואלף מטשארניאוסטרהא זי"ע, הרה"ק ר' ישעיה מושקט מפראגא זי"ע, הרה"ק ר' מרדכי שלמה מבאיאן זי"ע.

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא בשבוע זה

להשתתף בשמחות נכדי הצדיקים: כשנולד הרב הקדוש רבי ירחמיאל משה מקאזניץ זי"ע, רצה הקדוש ר' ישעיה זצוק"ל מפראגא לנסוע לגראדזיסק על הברית מילה של אדמו"ר זצוק"ל, והניאו אותו מזה יען שהיה איש שיבה ותש כח מאוד, ויהי ביום שהיה הברית מילה, בא המגיד הקדוש זצוק"ל מקאזניץ בחלום להרב הקדוש ר' ישעיה זצוק"ל ואמר לו, אצלי הוא היום יום שמחה ואתם תשבו פה? ויקץ הרב הקדוש, ויצו שחיש מהר יראו עגלה עבירו ויסע לגראדזיסק ובא לבית המדרש כאשר הכניסו את התינוק לבית המדרש למולו: (ספרן של צדיקים)

לטרוח כנדי להיות סנדק: הרה"ק ר' ישעילע מפראגע זצ"ל היה זקן ושבע ימים, פעם אחת עשה אחד מאנשי שלומו ברית מילה וכיבד את הרב מפראגע בסנדקאות והחסיד הנ"ל היה דר בווארשא ברחוב אייזענהויף ונשא אותו מעגלה על כתפם לבית ששם יהיה הברית מילה שהה"ק הנ"ל לא היה יכול עוד לילך ברגליו הקדושים מחמת זקנה והושיבו אותו על השלחן ולא על ספסל: (שיח שרפי קודש)

סנדק תמורת סידור קידושין: סיפר הרה"ח ר' יחזקאל בסר, כי פעם כשנולד לו בן, נכנס לרבינו מרדכי שלמה מבאיאן זי"ע לכבדו בסנדקאות, ורבינו אמר לו כי הוא נוסע עכשיו לקנדה כמנהגו בתקופה זו בכל שנה, והלך על כן ר' יחזקאל והזמין את אדמו"ר מבלאז'וב זצ"ל לברית לסנדקאות, אמנם בהגיע יום השמיני לא יכלו לקיים הברית בזמנו ונדחה לזמן אחר, ובינתיים כבר חזר רבינו מקנדה, וחשב ר' יחזקאל מה לעשות עתה בקשר לסנדקאות, ונכנס לאדמו"ר מבלאז'וב וסיפר לו כל הענין, ואמר לו האדמו"ר מבלאז'וב כי היות שמתחילה כיבד לאדמו"ר מבאיאן ורק מחמת נסיעתו כיבד אותו ועל כן עכשיו כשחזר הדרא כיבודא כדמעיקרא ושייך לאדמו"ר מבאיאן, אמנם כשנכנס לרבינו לכבדו בסנדקאות ורבינו שאלו את מי היה בדעתו לכבד, וסיפר לו האמת, לא הסכים רבינו בשום אופן לקבל את הכיבוד באמרו כי אחרי שכבר כיבד את הבלאז'ובער הרי זה שייך לו ואין צריך להפסיד על ידי מה שדחו הברית מילה אמנם גם הוא סירב לקבל את הסנדקאות, וככה סיבב הלך ר' יחזקאל מבאיאן לבלאז'וב וחוזר חלילה וכל אחד הטיל את הכיבוד על חברו עד שלבסוף אמר לו האדמו"ר מבלאז'וב שהוא מקבל זאת ובעת הברית הוא כבר יכבד את רבינו, בהגיע יום הברית מילה וכיבדו אותו בסנדקאות הלך אדמו"ר מבלאז'וב וכיבד את רבינו בסנדקאות, אמנם רבינו אמר לו שהוא מקבל הכיבוד והוא מכבדו בחזרה עד שנענה אדמו"ר מבלאז'וב ואמר לו שהוא מסכים לעשות עיסקא עם רבינו דהיינו שרבינו יהיה הסנדק והוא אדמו"ר מבלאז'וב יהיה המסדר קידושין בחופתו של הרך הנימול ולזאת הסכים רבינו וכובד בסנדקאות, והרה"ק מבלוז'וב זכר את העיסקא, ואף שכבר נשבה ארון הקודש ורבינו עלה למרומים והרבה שנים עברו מאז, וכשנכנס הר' יחזקאל להזמין את אדמו"ר מבלוז'וב לחופת בנו לסידור קידושין כפי שהסכים מאז נענה לו ברצון להזמנתו, אולם אחר כך נחלה מאוד הרה"ק מבלוז'וב והיה רתוק למיטתו בבית החולים, וכשהגיע ר' יחזקאל שוב לבקרו כמה שבועות לפני החתונה לא עלה כלל על הדעת שהוא יוכל להשתחרר ממיטת חוליו עד זמן החתונה, והוא היה כבר זקן מופלג בן צ"ח שנה, אולם אדמו"ר מבלוז'וב אמר לו כי בעזרת השם יתברך הוא יהיה המסדר קידושין כמו שהסכים בעיסקא עם הרבי מבאיאן, ואכן עד זמן החתונה קרו שינויים מפליגים בבריאותו, וליום החתונה הגיע לחופת בנו והיה המסדר קידושין: (ליקוט בעניני תורה ותפילה באיאן)

רפואה שלימה בזכות הארבעס: באחד מימי שישי התקשר אחד מקרוביו של ר' שמאי גינזבורג מחשובי חסידי גור מבני ברק לר' שמאי, וסיפר לו כי נולד לו בן ומצבו הבריאותי קשה מאוד והרופאים נותנים סיכויים קלושים לחייו, בבקשה תיכנס לאדמו"ר מגור הבית ישראל לבקש ברכה ביקש במר ליבו, ר' שמאי נחלץ חושים, הוא הביט על השעון ושאל את הפונה האם כבר הכנתם ארבעס לשלום זכר, בוודאי השיב הפונה ותהה על שאלתו של ר' שמאי, אם כך תשלח כעת מיד שליח לירושלים שיביא לנו ארבעס מהשלום זכר פקד ר' שמאי והבטיח לגשת לרבי לקבל ברכה, סמוך לכניסת השבת הגיע השליח לביתו של ר' שמאי והביא עימו לר' שמאי צלחת ארבעס ארוזה בקפידה, ר' שמאי חבש את הספודיק (הכובע השבתי הנהוג אצל החסידים יוצאי פולין) ואץ לביתו של הרבי, ר' שמאי שם את הארבעס על השולחן וביקש מהרבי ברכה לרך הנולד, את הארבעס צריך להביא כשהילד יהיה ממש בריא אמר הרבי וסירב לקבלם, ר' שמאי הבין לפי התשובה כי הרבי צופה כי מצב הילד בכי רע ובעצם דחיית קבלת הארבעס נדחתה רפואתו של התינוק, מה יהיה הלא הוא שליח לקבל ברכה לבריאות שלימה ורפואה קרובה אצל התינוק, פנה לרבי ואמר אני שליח להביא את הארבעס וחזקה על שליח שעושה שליחותו לא קיבלתי על עצמי שליחות להחזיר את הארבעס וכעת כבר ממש שבת, חייך הרבי לטענתו זו של ר' שמאי ונראה כי עת רצון היא, נו שוין אמר הרבי, כמתרצה ואיחל רפואה שלימה ומהירה לתינוק, ר' שמאי התקשר מיד לחסיד הדואג ובישר לו כי בעזרת השם ישועה קרובה לבוא כפי שאומנם היה הילד התאווש בדרך ניסית והתגבר על בעייתו ובמהרה זכה לרפואה שלימה: (הגאון החסיד)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציתכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות